

Emu on kuin oodi ilolle, jota eurouskovaiset laulavat ja ylistävät askeltaessaan tunteensa palosta juopuneina kohden liittovaltion taivaallista pyhäkköä.

Yhteisen rahan tenho saa maat kulkemaan EU:n rahapolitiikan ruusupolkua iloisina kuin joogalentäjät levitaatioissa tavoitellessaan virtuaalisen rahan taivaan rajatonta kantta.

EU on rakkauden vitsaa säästämättä ajanut jäsenmaat toisistaan erilleen, mutta onneksi on sillä komissio, joka väsymättömällä ponnistelullaan – demokratian illan hämyssä – vielä kerran vetää kaikki maat liittovaltion ja markkinavallan ylikansalliseen syleilyyn.

Kaikki loppuu aikanaan, mutta Emunsa ei milloinkaan?

Kuitenkin Emu on suurissa vaikeuksissa, ja markkinat ovat lyömässä sille luuta kurkkuun.

Syyskuussa 2012 tapahtui erinäisiä asioita, joille annettiin suurempi painoarvo kuin mitä niille oikeasti kuului antaa.

Se, että velkakriisiä edelleenkin ratkotaan hoitamalla vanhaa velkaa uudella velalla, vie toivon EU:n pääsystä omin konstein ulos tästä monen kriisin ja usean erillisen unionin loukusta.

Rahaunionin, finanssiunionin ja pankkiunionin lisäksi EU:sta on tulossa myös velkaunioni: yhteiset velat.

Kuun alussa julkaistusta kirjastani "Emumunaus" on tulossa 2. painos. Olen päivittänyt siihen syyskuun tapahtumia, ja toisen painoksen lisäysosa löytyy osoitteesta:

http://www.eskoseppanen.net/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=6&Itemid=27

Olkaat, te miljoonat, EU:n syleilyn kietomia!